

**Οι ιμπεριαλιστές τη Γη ξαναμοιράζουν -
Με των λαών το αίμα τα σύνορα αλλάζουν**

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΙΑ ΤΟΝ

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ

ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ



ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΜΑΡΤΗΣ 2022

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΚΚΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

1.

Το ΚΚΕ, από την πρώτη στιγμή, καταδίκασε τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία κι εξέφρασε την αλληλεγγύη του στον λαό της Ουκρανίας.

Ο λαός της Ουκρανίας πληρώνει εδώ και μια δεκαετία τουλάχιστον τους ανταγωνισμούς και τις επεμβάσεις για το μοίρασμα αγορών και σφαιρών επιρροής, ανάμεσα στις ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ και τη στρατηγική της «ευρωατλαντικής διεύρυνσης», από τη μια πλευρά, και, από την άλλη, τη στρατηγική της καπιταλιστικής Ρωσικής Ομοσπονδίας για τα δικά της εκμεταλλευτικά σχέδια σε βάρος των λαών, για να ενισχύσει τον δικό της ιμπεριαλιστικό συνασπισμό (Ευρασιατική Οικονομική Ένωση, Οργανισμός Συμφώνου Συλλογικής Ασφάλειας) στην περιοχή της πρώην ΕΣΣΔ.

Η στρατιωτική επέμβαση της Ρωσίας, ουσιαστικά, σηματοδοτεί την τυπική έναρξη ενός πολέμου που προετοιμάστηκε από το εύφλεκτο υλικό που συσσωρεύτηκε σε βάθος χρόνου. Στο επίκεντρο βρίσκεται το μοίρασμα του ορυκτού πλούτου, της Ενέργειας, εδαφών και εργατικού δυναμικού, αγωγών και δικτύων μεταφοράς εμπορευμάτων, γεωπολιτικών σπηριγμάτων, μεριδίων των αγορών.

Εδώ και χρόνια, οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, η ΕΕ μεθοδεύουν και προωθούν την οικονομική, πολιτική και στρατιωτική περικύκλωση της Ρωσίας, επεμβαίνοντας, μεταφέροντας ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις και εγκαθιστώντας βάσεις του θανάτου, ρίχνοντας λάδι στη φωτιά.

Το ΝΑΤΟ μετά τη διάλυση του Συμφώνου της Βαρσοβίας όχι μόνο δεν διαλύθηκε, ούτε και περιορίστηκε, αλλά αντίθετα διευρύνεται, ενσωματώνοντας στις τάξεις του άλλες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης και πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες. Εγκαθιστά στρατιωτικές δυνάμεις, βάσεις και σύγχρονα όπλα, σε διάφορα σημεία πέριξ της Ρωσίας. Εδώ και χρόνια υπάρχουν πολεμικά σχέδια και διεξάγονται στρατιωτικές ασκήσεις και γυμνάσια στη Βόρεια Θάλασσα, στην Ανατολική Ευρώπη, στη Μαύρη Θάλασσα, στη Βαλτική με μέτωπο απέναντι στη Ρωσία.

Οι τελευταίες αυτές εξελίξεις είναι το πιο πρόσφατο επεισόδιο μιας μακροχρόνιας αντιπαράθεσης για την Ουκρανία. Αφορά και ισχυρούς ανταγωνισμούς στο εσωτερικό της ουκρανικής αστικής τάξης, που διαμορφώθηκε μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού για το αν η χώρα θα ενταχθεί στη μια ή στην άλλη ιμπεριαλιστική συμμαχία. Στο πλαίσιο αυτής της αντιπαράθεσης, από τη μια ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ υποστήριξαν και οργάνωσαν μαζί με τμήματα της ουκρανικής αστικής τάξης την «πορτοκαλί επανάσταση» το 2004 και το αιματηρό πραξικόπημα του 2014, αξιοποιώντας και στηρίζοντας ακροδεξιές φασιστικές δυνάμεις με στόχο την εγκαθίδρυση φιλικού σε αυτούς καθεστώτος. Από την άλλη, η Ρωσία, για τα δικά της συμφέροντα, προχώρησε σε απόσπαση τμημάτων της ουκρανικής επικράτειας με την προσάρτηση της Κριμαίας και με την ενίσχυση των ρωσόφωνων αυτονομιστών στις περιοχές του Ντονμπάς, την κρατική οντότητα των οποίων αναγνώρισε λίγο πριν τη ρωσική επέμβαση.

2.

Τα γεγονότα αυτά 30 χρόνια μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού και τη διάλυση της ΕΣΣΔ αποτελούν τραγικές, ζωντανές αποδείξεις του ιστορικού πισωγυρίσματος που συντελέστηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1990. Αυτό το κοσμοϊστορικό πισωγύρισμα για τους λαούς εκεί, αλλά και για την εργατική τάξη και τις λαϊκές δυνάμεις σε όλο τον κόσμο, άνοιξε τον ασκό του Αιόλου.

Το ΚΚΕ είχε εκτιμήσει και επιβεβαιώθηκε τραγικά ότι η καπιταλιστικοποίηση, εκτός των άλλων, θα έφερνε διαμελισμούς λαών και κρατών, όπως συνέβη στη Γιουγκοσλαβία, στην Τσεχοσλοβακία, λόγω του ανταγωνισμού των αστικών τάξεων στον έλεγχο αγορών, πρώτων υλών, γεωστρατηγικών θέσεων, μεταφορικών οδών.

Μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία της αντεπανάστασης, διαμορφώθηκαν οι αστικές τάξεις, οι καπιταλιστές που αναδείχτηκαν στην πορεία της καπιταλιστικής παλινόρθωσης, κλέβοντας τον κόπο δεκαετιών του ενωμένου σοβιετικού λαού. Τέτοιους καπιταλιστές εκφράζουν οι κυβερνήσεις του Πούτιν στη Ρωσία και του Ζελένσκι στην Ουκρανία. Γι' αυτό, άλλωστε, παρά τις διαφορές και τους ανταγωνισμούς τους συναντιούνται στον αντικομμουνισμό, στην παραχάραξη της Ιστορίας και τη συκοφάντηση της Σοβιετικής Ένωσης στην ενίσχυση του εθνικισμού (ρωσικού και ουκρανικού) και στην αποσιώπηση των κοινών εργατικών - λαϊκών συμφερόντων. Η επίκληση του αντιφασισμού από τη σημερινή καπιταλιστική Ρωσία, προκειμένου να προωθήσει τα γεωπολιτικά σχέδιά της στην περιοχή, είναι προσχηματική, εκμεταλλεύομενη το έντονα αντιφασιστικό φρόνημα των Ρώσων και όλων των λαών, που πλήρωσαν με εκατομμύρια νεκρών την πάλη ενάντια στη φασιστική - ναζιστική γερμανική κατοχή και θηριωδία. Δεν ξεχνάμε ότι η ίδια η καπιταλιστική Ρωσία, που σήμερα πρωτοστατεί στον αντικομμουνισμό, διατηρεί φιλικές σχέσεις με ακροδεξιά μορφώματα σε πολλές χώρες, ότι η ηγεσία της Ρωσίας εκθειάζει δημόσια τους ιδεολόγους του ρωσικού φασισμού. Ταυτόχρονα, δεν ξεχνάμε όμως ότι το 2014, στην Ουκρανία έδρασαν, με τη στήριξη του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, φασιστικές - ακροδεξιές δυνάμεις που οργάνωσαν πογκρόμ βίας και τρομοκρατίας, δολοφονίες, σφαγές όπως στην Οδησό με την επίθεση στο κτήριο των συνδικάτων με πάνω από 100 νεκρούς συνδικαλιστές. Πρόκειται για δυνάμεις που σήμερα είναι ενταγμένες στον κρατικό μηχανισμό της Ουκρανίας και συμμετέχουν σε εγκλήματα σε ρωσόφωνες περιοχές και σε βάρος Ελλήνων ομογενών.



Οι λαοί της Ουκρανίας και της Ρωσίας, όπως και οι άλλοι λαοί της περιοχής, για 70 χρόνια ζούσαν και αγωνίστηκαν μαζί, νίκησαν και εγκαθίδρυσαν τη δική τους εξουσία, πάλεψαν ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, αγωνίστηκαν για να αξιοποιήσουν με σχέσεις κοινωνικής ιδιοκτησίας τη γη, τα εργοστάσια, τον πλούτο του υπεδάφους τους, των υδάτων, αντιμετώπισαν το μίσος και τον πόλεμο των παλιών εκμεταλλευτών, που σαμπόταραν τα βήματα της σοβιετικής εξουσίας, προόδευαν μαζί, στο πλαίσιο του σοσιαλισμού, πολέμησαν μαζί τον ναζισμό - φασισμό, το γερμανικό ιμπεριαλισμό. Η εθνικιστική υστερία των πολεμικών ιαχών δεν πρέπει να σκεπάσει τη συλλογική μνήμη των δύο λαών, που ζούσαν για δεκαετίες αδελφωμένοι.

30 χρόνια μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού και τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, όλοι όσοι πανηγύριζαν, υπόσχονταν έναν κόσμο ειρήνης, ασφάλειας, ελευθερίας, δικαιοσύνης έχουν διαψευστεί με τον πιο εκκωφαντικό τρόπο. Ο κόσμος τους, ο περίφημος «κόσμος των δυτικών αξιών» είναι ο κόσμος της βαρβαρότητας, της εκμετάλλευσης, του πολέμου και της προσφυγιάς, των οικονομικών κρίσεων, των εκατοντάδων χιλιάδων θυμάτων της πανδημίας ή των στρατιωτικών επεμβάσεων, είναι ο κόσμος των τεράτων, ο καπιταλισμός. Μέσα σ' αυτόν τον κόσμο ανήκουν οι κάθε λογής Μπάιντεν, Σολτς, Πούτιν και Ζελένσκι και τόσοι άλλοι, «αυταρχικοί» και «δημοκράτες» όλοι τους υπερασπιστές της ελευθερίας των λίγων να ορίζουν την τύχη των πολλών, όλοι τους διαφορετικές όψεις της δικτατορίας του κεφαλαίου.



3. Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος που διεξάγεται σήμερα στην Ουκρανία δεν είναι τίποτε περισσότερο, παρά ένας ακόμη κρίκος σε αυτήν την αιματηρή αλυσίδα των πολέμων και των ανταγωνισμών, που δυνάμωσαν ιδιαίτερα μετά το 1991, έχασαν τον προηγούμενο ιδεολογικό μανδύα τους ως δήθεν υπεράσπιση του «δυτικού ελεύθερου κόσμου» από τον «κομμουνιστικό ολοκληρωτισμό». Το καινούργιο είναι ότι τώρα ξαναεπεκτείνονται σε ευρωπαϊκό έδαφος, αφού δεν υπάρχει σοσιαλιστική ασπίδα.

Δεν ξεχνάμε τους πολέμους στη Γιουγκοσλαβία από τις αρχές του 1990, που ξεκίνησαν με τη σφραγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οδήγησαν στη ΝΑΤΟϊκή επέμβαση του 1999 με την οριστική διάλυση της χώρας και τον κατακερματισμό της. Τα προσχήματα τότε, που αξιοποιήθηκαν από το ΝΑΤΟ και την ΕΕ, είναι τα ίδια με αυτά που χρησιμοποιεί η Ρωσία για τη δική της στρατιωτική επέμβαση, η «προστασία από εθνοκάθαρση» και το «δικαίωμα αυτοδιάθεσης». Οι πληγές στα Βαλκάνια είναι ακόμα ανοιχτές και οι κίνδυνοι ακόμα μεγάλοι για νέες αναφλέξεις και αντιπαραθέσεις.

Δεν ξεχνάμε τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και πολέμους στη γειτονιά μας, στην περιοχή της Μ. Ανατολής και Β. Αφρικής, στο Ιράκ, στη Συρία, στη Λιβύη αλλά και στο Αφγανιστάν, τη συνεχιζόμενη Ισραηλινή κατοχή στην Παλαιστίνη. Οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ, οι σύμμαχοί τους έσυραν λαούς σε εμφύλιους πολέμους, πυροδότησαν εθνικές και θρησκευτικές αντιπαραθέσεις, επενέβησαν στρατιωτικά, εγκαθίδρυσαν στρατούς κατοχής πάντα στο όνομα της «δημοκρατίας» και της «ελευθερίας», οδήγησαν ολόκληρες χώρες στο χάος, έθρεψαν και ενίσχυσαν αντιδραστικές δυνάμεις τζιχαντιστές και άλλους.

Δεν μπορούμε να ξεχνάμε την τουρκική εισβολή και κατοχή στην Κύπρο από το 1974, που πραγματοποιήθηκε με τις πλάτες των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, το συνεχιζόμενο αυτό έγκλημα σε βάρος του κυπριακού λαού και τα διάφορα ΝΑΤΟϊκής κοπής σχέδια, που όλα αυτά τα χρόνια «σπρώχνουν» προς τη διχοτόμηση.

Ο «αναθεωρητισμός», η αμφισβήτηση κυριαρχικών δικαιωμάτων, το ξαναχάραγμα συνόρων, η διάλυση κρατών δεν είναι προνόμιο του ενός ή του άλλου ιμπεριαλιστικού κέντρου. Ολοι αναθεωρούν διεθνείς συνθήκες, αμφισβητούν σύνορα και παρεμβαίνουν στρατιωτικά με διάφορα προσχήματα, όταν αυτό απαιτούν τα δικά τους συμφέροντα. Ο ανταγωνισμός ανάμεσα σε ιμπεριαλιστικά κέντρα είναι η βάση του «αναθεωρητισμού». Κάνουν κουρελόχαρτο ακόμα και ορισμένες τυπικές διατάξεις Διεθνούς Δικαίου, που αποτελούσαν αποτέλεσμα της επίδρασης των σοσιαλιστικών κρατών μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Αποδεικνύεται περίτρανα ότι το πραγματικό Διεθνές Δίκαιο είναι το «Δίκαιο του ισχυρού», το Δίκαιο αυτού που έχει την οικονομική, πολιτική, στρατιωτική δύναμη να επιβάλλει τα συμφέροντά του. Το παραδέχονται και αντιπρόσωποί τους, αναγκασμένοι να στηρίζουν τη μία ή την άλλη πλευρά, αναδεικνύοντας αμφισβησίες και αοριστίες. Οι αντιλήψεις που υποστηρίζουν πως στον σύγχρονο καπιταλιστικό κόσμο μπορεί να υπάρξει ένας ειρηνικός κόσμος με μια άλλη «διεθνή αρχιτεκτονική», κάποιο «ΝΑΤΟ χωρίς επιθετικούς εξοπλισμούς», μια «φιλειρηνική ΕΕ» ή ένας «δημιουργικός πολυπολικός κόσμος» είναι εξωπραγματικές και αποτελούν στάχτη στα μάτια των λαών.



4.

Η ΕΕ δεν είναι «άφωνη» και «αμέτοχη» στις εξελίξεις, αλλά συμμετέχει ενεργά εδώ και χρόνια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και εν προκειμένω στον σχεδιασμό περικύκλωσης της Ρωσίας. Είναι συνένοχη για το σημερινό δράμα των λαών στην Ουκρανία. Όλα τα προηγούμενα χρόνια, οι αντιθέσεις στο εσωτερικό της ΕΕ σε σχέση με τη στάση απέναντι στην Ρωσία αντανακλούν τις διαφορετικές στοχεύσεις και προτεραιότητες των αστικών τάξεων της κάθε χώρας, αφορούν τους ισχυρούς οικονομικούς δεσμούς με τη Ρωσία, ειδικά σε τομείς όπως η Ενέργεια. Η διαμόρφωση ενιαίας στάσης απέναντι στη Ρωσία μετά την έναρξη του πολέμου, για την οποία στη χώρα μας πανηγυρίζουν ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ και άλλα αστικά κόμματα, από τη μια, δεν σημαίνει ότι οι αντιθέσεις αυτές έχουν λυθεί, από την άλλη, είναι μια «ενότητα» που στρέφεται ενάντια στους λαούς, γιατί είναι μια ενότητα στην πολεμική προετοιμασία που βάζει τους λαούς της ΕΕ σε μεγάλες περιπέτειες.

Κανείς δεν μπορεί να κοιμάται ήσυχος μετά τα πολεμικά διαγγέλματα, που εκτοξεύονται καθημερινά από ηγέτες κρατών της ΕΕ και αξιωματούχους της ΕΕ. Τριάντα χρόνια μετά από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ πέφτουν ακόμα πιο καθαρά οι μάσκες, σβήνουν τα προσχήματα, «ξεπερνιούνται ταμπού» όπως οι ίδιοι ομολογούν κυνικά και αποδεικνύεται καθαρά αυτό που πραγματικά είναι η ΕΕ: Μια αντιδραστική ιμπεριαλιστική συμμαχία ανάμεσα σε «λύκους», που παλεύουν μεταξύ τους και όλοι μαζί ενάντια στους λαούς.

Σε αυτήν τη διαδικασία, για άλλη μια φορά στην Ιστορία, οι σοσιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις βρίσκονται στην πρώτη γραμμή, καταρρίπτοντας τον «μύθο» των «προοδευτικών κυβερνήσεων», που μπορούν να αποτελέσουν εναλλακτική για τους λαούς.

Οι Γερμανοί σοσιαλδημοκράτες, που εξήγγειλαν εξοπλιστικό πρόγραμμα μαμούθ για πρώτη φορά μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, οι σοσιαλιστές της Ισπανίας και της Πορτογαλίας, η κεντροαριστερή κυβέρνηση της Ιταλίας, οι σοσιαλδημοκράτες της Δανίας, της Φινλανδίας, όλοι τους «σέρνουν το χορό» της πολεμικής αντιπαράθεσης με τη Ρωσία. Οι αποφάσεις τους για ενίσχυση σε όλα τα κράτη - μέλη της ΕΕ και του ΝΑΤΟ των στρατιωτικών δαπανών, για χαλάρωση ακόμα και των αυστηρών δημοσιονομικών όρων των ευρωπαϊκών προϋπολογι-



σμών για αυτόν τον σκοπό, προφανώς δεν είναι μόνο αποτέλεσμα των εξελίξεων στην Ουκρανία. Φανερώνουν μια γενικότερη προετοιμασία, σηματοδοτούν ότι μπαίνουμε σε μια περίοδο πιο βίαιης σύγκρουσης στις αντιθέσεις και τους ανταγωνισμούς.

Η πολεμική σύγκρουση στην Ουκρανία πυροδοτεί επικίνδυνες εξελίξεις για τους λαούς της Ευρώπης, για όλο τον κόσμο, μετά τη ρωσική εισβολή, καθώς ο ιμπεριαλιστικός ανταγωνισμός εισέρχεται σε νέα φάση. Ο κίνδυνος μιας πιο γενικευμένης πολεμικής αντιπαράθεσης είναι σήμερα πιο ορατός από κάθε ανάλογη κατάσταση. Τα πολεμικά διαγγέλματα των πολιτικών ηγεσιών της ΕΕ και των χωρών του ΝΑΤΟ και της Ρωσίας, οι απειλές για πυρηνικά πλήγματα δεν πρέπει να θεωρηθούν μόνο ως φραστικές ακρότητες.

Το ΝΑΤΟ αναπτύσσει για πρώτη φορά Δύναμη Ταχείας Αντίδρασης στην Ανατολική Ευρώπη και συγκεντρώνει ακόμα περισσότερες στρατιωτικές δυνάμεις, ενώ σχεδιάζει να προσεταιριστεί χώρες, όπως η Μολδαβία, η Γεωργία, η Βοσνία - Ερζεγοβίνη, η Φινλανδία και η Σουηδία. Σε Μολδαβία και Γεωργία υπάρχουν εδάφη, που έχουν αποσχιστεί με τη στήριξη της Ρωσίας, όπου υπάρχουν ισχυρές ρωσικές στρατιωτικές δυνάμεις. Η Φινλανδία και η Σουηδία περιλαμβάνονται στις «κόκκινες γραμμές» της Ρωσίας, σχετικά με τις κινήσεις παραπέρα διεύρυνσης του ΝΑΤΟ. Στη Ρωσία, οι «πυρηνικές δυνάμεις αποτροπής» της χώρας τέθηκαν σε ειδικό καθεστώς πολεμικής ετοιμότητας. Η Λευκορωσία με δημοψήφισμά της ενέκρινε τη δυνατότητα εγκατάστασης στο έδαφός της πυρηνικών όπλων, στην περίπτωση που εγκατασταθούν ανάλογα σε Πολωνία ή Λιθουανία από το ΝΑΤΟ.



5.

Η Ελλάδα, με ευθύνη της κυβέρνησης της ΝΔ και την ουσιαστική συναίνεση του ΣΥΡΙΖΑ, του ΚΙΝΑΛ και άλλων αστικών κομμάτων, κλιμακώνει την εμπλοκή της σε αυτούς τους επικίνδυνους ιμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς. Όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις είχαν ήδη στηρίξει όλες τις ΝΑΤΟικές αποφάσεις και τα σχέδια που αφορούν τη διεύρυνση αυτού του δολοφονικού οργανισμού και την περικύκλωση της Ρωσίας. Είχαν ήδη δρομολογήσει δίπλα στη Σούδα την εγκατάσταση νέων αμερικανοΝΑΤΟικών βάσεων στη χώρα, όπως αυτή της Αλεξανδρούπολης, της Λάρισας και του Στεφανοβίκειου, που ήδη αξιοποιούνται ως κόμβος μεταφοράς και προώθησης στρατιωτικών δυνάμεων προς την Ανατολική Ευρώπη. Είχαν ήδη συμβάλει στο να γίνει η Ελλάδα «θύτης» λαών άλλων χωρών αλλά και ο ελληνικός λαός «θύμα», αφού αυτόματα η χώρα γίνεται στόχος πιθανών αντιποίνων. Ο λαός ήδη πληρώνει βαρύ οικονομικό φόρο για τους εξοπλισμούς, που αφορούν ΝΑΤΟικές ανάγκες αλλά και με την ακρίβεια, την αύξηση της τιμής των καυσίμων, την ενεργειακή φτώχεια.

Η ελληνική κυβέρνηση, με ένα πολεμικό παραλήρημα του πρωθυπουργού, όχι μόνο εξήγειλε την απόφαση για μεταφορά στρατιωτικού υλικού στην Ουκρανία, αλλά δήλωσε απερίφραστα την πρόθεσή της να σύρει τη χώρα και τον λαό στη θύελλα μιας πολεμικής αναμέτρησης στο πλευρό του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, παρέχοντας κάθε είδους βοήθεια που θα της ζητηθεί. Η εμπλοκή της Ελλάδας στην πολεμική σύγκρουση είναι άμεση και ο κίνδυνος για τον ελληνικό λαό, σε περίπτωση γενίκευσής της, παραπάνω από υπαρκτός.

Τα επιχειρήματα και τα προσχήματα της κυβέρνησης γι' αυτήν την επιλογή είναι επικίνδυνα και αποπροσανατολιστικά και πρέπει να απορριφθούν.

■ Είναι ψέμα ότι «θα πολεμήσουμε για την ελευθερία». Στην πραγματικότητα θα πολεμήσουμε με το μέρος του ενός στρατοπέδου-λυστή απέναντι στον άλλον για το ποιος θα πάρει μεγαλύτερο μερίδιο από τη ληστεία του λαού της Ουκρανίας και των άλλων λαών της περιοχής.

■ Είναι ψέμα ότι με την εμπλοκή «στηρίζουμε τον ουκρανικό λαό». Στηρίζουμε αυτούς που τον οδηγούν εδώ και χρόνια στον όλεθρο και την καταστροφή, αυτούς που τον έκαναν σάκο του μποξ στην αντιπαράθεση με τη Ρωσία για τα δικά τους συμφέροντα.

■ Είναι ψέμα ότι «πολεμάμε τον αναθεωρητισμό», γιατί οι μεγαλύτεροι «αναθεωρητές» είναι οι σύμμαχοί μας στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ, που δεν διστάζουν με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που το κάνει και η Ρωσία στην Ουκρανία να παρεμβαίνουν στρατιωτικά για να διαλύουν χώρες, να αλλάζουν σύνορα.

■ Είναι ψέμα ότι «θωρακιζόμαστε από την τουρκική απειλή», γιατί αέρα στα πανιά των τουρκικών αμφισβητήσεων και της αναθεώρησης δίνουν οι ίδιοι οι ΝΑΤΟικοί, που δεν αναγνωρίζουν κυριαρχικά δικαιώματα και σύνορα αλλά μόνο «ΝΑΤΟικό έδαφος» και σπρώχνουν σε επικίνδυνες διευθετήσεις στο Αιγαίο και αλλού, που έχουν ως προτεραιότητα την πάση θυσία διατήρηση της Τουρκίας στο ΝΑΤΟικό στρατόπεδο, ειδικά τώρα σε συνθήκες μεγάλης όξυνσης.

■ Είναι ψέμα ότι η εμπλοκή συνιστά «μια νέα ευκαιρία» για τον λαό, όπως ψεύτικες ήταν οι υποσχέσεις για ευκαιρία για τον λαό από την έξοδο από την κρίση, από την έξοδο από την πανδημία. Τα σχέδια «αναβάθμισης» της Ελλάδας και μετατροπής της σε κόμβο των ενεργειακών σχεδιασμών των ΗΠΑ «κλώνουν» ακόμα πιο βαθιά τη χώρα στο κέντρο των ανταγωνισμών, την ίδια στιγμή που ωφελημένοι θα βγουν μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι και όχι ο λαός. Τέτοιους, άλλωστε, «στόχους» της δικής της αστικής τάξης είναι που σήμερα πληρώνει με το αίμα του ο λαός της Ουκρανίας.



6.

Η αληθινή αλληλεγγύη στους λαούς της Ουκρανίας και της Ρωσίας, των άλλων γειτονικών λαών είναι ο αγώνας σε κάθε χώρα ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, η πάλη ενάντια στην εμπλοκή της κάθε χώρας σε αυτόν. Είναι η καταδίκη της στρατιωτικής επέμβασης της Ρωσίας, αλλά και η καταδίκη των ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ που πυροδοτούν τον πόλεμο. Είναι ο αγώνας ενάντια στις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες, όπου είναι στρατευμένη η αστική τάξη της χώρας μας και οι κυβερνήσεις της. Είναι η γνήσια ανθρώπινη λαϊκή αλληλεγγύη, που μπορεί να εκφράζεται με κάθε τρόπο. Είναι η εναντίωση και η απομόνωση της δράσης των εθνικιστικών φασιστικών ομάδων που σπέρνουν το μίσος.

Είναι ο αγώνας, για να συντονιστεί η πάλη των λαών, ώστε αυτοί να δώσουν τη διέξοδο από τον πόλεμο, βάζοντας στο στόχαστρο τον πραγματικό τους αντίπαλο. Οργανώνοντας τον αγώνα τους ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και τις αιτίες που τον γεννούν, στις αστικές τάξεις που τον διευθύνουν και τις κυβερνήσεις τους, στις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες που μας σέρνουν στον πόλεμο ή επιβάλλουν μια δήθεν «ειρήνη» με το πιστόλι στον κρόταφο των λαών.

Είναι η αλληλεγγύη και στήριξη των χιλιάδων προσφύγων που αυτήν τη στιγμή εγκαταλείπουν την Ουκρανία θύματα του πολέμου και ταξιδεύουν σε άλλα κράτη της ΕΕ και στη χώρα μας, με τη γνωστή σε όλους σκληρή μοίρα που τους επιφυλάσσεται, όπως έχει συμβεί και σε άλλους λαούς θύματα ιμπεριαλιστικών πολέμων παρά τις «φιλανθρωπικές διακηρύξεις».

Οι λαοί δεν θα ζήσουν καλύτερα, επιλέγοντας εθνικό ή άλλου τύπου εκμεταλλευτή, αλλά νικώντας, καταργώντας το καθεστώς της εκμετάλλευσης.

Αυτός είναι ο δρόμος, για να βγουν νικητές οι λαοί.

Το ΚΚΕ απευθύνεται σήμερα στους εργαζόμενους, στους νέους, στις νέες, στους αυτοαπασχολούμενους, στους αγρότες, στις γυναίκες, σε όλο τον ελληνικό λαό.

Τους καλεί σε επαγρύπνηση και συναγερμό ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και την ελληνική εμπλοκή.

Η απάντηση υπέρ των συμφερόντων του λαού μας δεν βρίσκεται στο να συστρατευτούμε ως λαός και χώρα με τον ένα ή τον άλλο ιμπεριαλιστικό πόλο.

Δεν θα διαλέξουμε στρατόπεδο ληστών!

Το πραγματικό δίλημμα σήμερα δεν είναι ΗΠΑ ή Ρωσία, ΕΕ ή Ρωσία, ΝΑΤΟ ή Ρωσία. Το πραγματικό δίλημμα είναι με τους λαούς ή με τους ιμπεριαλιστές.

Η εργατική - λαϊκή πάλη μπορεί και πρέπει να χαράξει αυτοτελή, ανεξάρτητη γραμμή, μακριά από όλα τα αστικά και ιμπεριαλιστικά σχέδια.

Ο αγώνας αυτός δεν έχει καμία σχέση με τα ευκολόγια και τις κοινοτοπίες άλλων κομμάτων, περί «ειρηνικής λύσης» και «διπλωματίας» και άλλα εύχημα, που δεν στοχεύουν τις αιτίες του πολέμου.



Ο λαός μας, για ακόμα μια φορά, θα κληθεί να πληρώσει! Να πληρώσει πολλαπλά με τους κινδύνους και τις απειλές για τη ζωή του από την πολεμική εμπλοκή, τους κινδύνους για τα κυριαρχικά του δικαιώματα με τις «θυσίες» για την ίδια την πολεμική προετοιμασία, την εκτίναξη της ήδη μεγάλης ακρίβειας σε μια σειρά από προϊόντα λαϊκής κατανάλωσης, την ακόμα πιο βαθιά ενεργειακή φτώχεια, με νέα χτυπήματα σε δικαιώματα και ανάγκες του, προκειμένου να ενισχυθούν οι ΝΑΤΟϊκές δαπάνες, που συνοδεύουν το δόγμα «ύψιστη προτεραιότητα η άμυνα της χώρας».

Οι επιμέρους αστερίσκοι και προβληματισμοί του ΣΥΡΙΖΑ είναι για τα προσχήματα, για να συντηρούν το προσωπίο της εναλλακτικής πιο φιλειρηνικής στάσης. Η προηγούμενη βαριά αντιλαϊκή πρακτική του επιβεβαιώνει ότι αν βρισκόταν στην κυβέρνηση θα ακολουθούσε τον δρόμο των ομογάλακτων «προοδευτικών», «σοσιαλδημοκρατών», των «προτύπων» του, που είναι στην πρώτη γραμμή της πολεμικής προετοιμασίας σε όλο τον κόσμο! Από τους Δημοκρατικούς των ΗΠΑ, μέχρι τους Ισπανούς σοσιαλιστές.

Οι ευθύνες του απέναντι στον λαό είναι μεγάλες. Οχι μόνο γιατί ως κυβέρνηση πρωτοστάτησε στην εμπλοκή της χώρας στον ΝΑΤΟϊκό σχεδιασμό (έφτιαξε νέες βάσεις, αναβάθμισε παλιές, προώθησε τη Στρατηγική Συνεργασία με τις ΗΠΑ, πρωτοστάτησε στη ΝΑΤΟϊκή συμφωνία των Πρεσπών κ.ά.) Οχι μόνο γιατί αναπαράγει τα προσχήματα και κουκουλώνει τις ευθύνες των ΝΑΤΟ - ΕΕ για τον πόλεμο στην Ουκρανία. Αλλά γιατί σήμερα ουσιαστικά συναινεί σε όλους τους στόχους της εμπλοκής, που βάζει η κυβέρνηση της ΝΔ, θέτοντας απλώς κάποιους επιμέρους όρους, λέγοντας «ναι» στη στρατιωτική εμπλοκή αρκεί να έχει πιο σαφή ΝΑΤΟϊκή ή Ευρωενωσιακή σφραγίδα, λέγοντας «ναι» στα ενεργειακά σχέδια, αρκεί να είναι πιο αργός ο ρυθμός υλοποίησής τους, λέγοντας «ναι» στους ΝΑΤΟϊκούς εξοπλισμούς «αρκεί να γίνονται με διαφάνεια», λέγοντας «ναι» στις νέες λαϊκές θυσίες αρκεί αυτές να γίνουν με συναίνεση!

100 χρόνια μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή, ο λαός μας δεν πρέπει να ξεχνά τα ιστορικά συμπεράσματα. Έχει πληρώσει όλες τις «μεγάλες ιδέες» για λογαριασμό του κεφαλαίου, των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, το «άδειασμα» από τους ιμπεριαλιστές συμμάχους, στην κρίσιμη στιγμή. Τις καταστροφές τις πλήρωσε ο λαός. Το αντίτιμο της συμμετοχής του στον πρώτο ιμπεριαλιστικό πόλεμο και την ουκρανική εκστρατεία τότε ήταν η καταστροφή, ο ξεριζωμός και η προσφυγιά χιλιάδων Ελλήνων από τη Μικρά Ασία.

Γι' αυτό, ο ελληνικός λαός πρέπει να απορρίψει τα κελεύσματα της πολεμικής προπαγάνδας που προετοιμάζει τον πόλεμο και τη μεγαλύτερη εμπλοκή, τα παπαγαλάκια του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, τις κατασκευασμένες ψεύτικες ειδήσεις που κατακλύζουν τα ΜΜΕ και το διαδίκτυο, να απορρίψει την «αντιρωσική υστερία», που φτάνει να δαιμονοποιεί ακόμα και δημιουργήματα του πολιτισμού, την προσπάθεια φίμωσης κάθε φωνής που δεν αναπαράγει κάθε αφήγημα των ευρωατλαντικών επιτελείων.



Σήμερα, ο λαός δεν πρέπει να δεχτεί να πληρώσει τον πόλεμο! Δεν είναι δικό του χρέος! Να μη συμβιβαστεί με τον νέο αντιλαϊκό «κορσέ» και τα μέτρα που του ετοιμάζουν στο όνομα των έκτακτων αναγκών. Μόνη λύση είναι η εργατική - λαϊκή οργάνωση για την αντιμετώπιση.



Η λαϊκή πάλη άμεσα να υποχρεώσει την όποια κυβέρνηση σε μέτρα υπεράσπισης του εργατικού - λαϊκού εισοδήματος από την ακρίβεια και την ενεργειακή φτώχεια.

■ Για κατάργηση φόρων στα καύσιμα και σε άλλα είδη λαϊκής κατανάλωσης.

■ Για αυξήσεις των μισθών, για Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, προστασία των εργασιακών δικαιωμάτων του. Μέτρα προστασίας για τους συνταξιούχους και τους ανέργους.

■ Για να παρθούν μέτρα ενάντια στις συνέπειες από τις κυρώσεις στη Ρωσία, που θα υποστούν πρώτα απ' όλα αγρότες και αυτοαπασχολούμενοι.

Να αναδείξουμε τη δυνατότητα και την αναγκαιότητα αξιοποίησης του συνόλου των εγχώριων ενεργειακών πηγών (λιγνίτη, υδρογονανθράκων, γεωθερμίας, ΑΠΕ) με σκοπό τη συνδυασμένη ικανοποίηση του συνόλου των λαϊκών αναγκών (μείωση ενεργειακής εξάρτησης, εξάλειψη ενεργειακής φτώχειας, προστασία περιβάλλοντος) στο έδαφος της κοινωνικής ιδιοκτησίας και του κεντρικού σχεδιασμού. Για να δυναμώσει ο συνολικός αγώνας, για να πάψουν η Ενέργεια, τα τρόφιμα και η ίδια η εργατική δύναμη να αποτελούν «εμπορεύματα».



Σε κάθε περιοχή και χώρο δουλειάς να οργανωθεί η πάλη, για να απεμπλακούμε εδώ και τώρα από αυτόν τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο από όλες τις πλευρές.

■ Να σταματήσουν αμέσως η συμμετοχή και η εμπλοκή της Ελλάδας στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία ή αλλού με οποιονδήποτε τρόπο και οποιοδήποτε πρόσχημα.

■ Να κλείσουν τώρα όλες οι στρατιωτικές βάσεις του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ στη χώρα μας, που αξιοποιούνται ως ορμητήρια πολέμου.

■ Κανένα ελληνικό στρατιωτικό σώμα να μη σταλεί στην Ουκρανία, σε χώρες που συνορεύουν με αυτήν ή σε άλλες ιμπεριαλιστικές αποστολές. Κανένας στρατευμένος, αξιωματικός ή υπαξιωματικός εκτός συνόρων. Να σταματήσει η αποστολή πολεμικών εφοδίων και μέσων από την Ελλάδα.

Είναι πατριωτικό και διεθνιστικό μας καθήκον να μην αφήσουμε να χρησιμοποιούνται ελληνικά εδάφη, υποδομές και μέσα, ως στρατιωτικά - πολεμικά προγεφυρώματα οποιουδήποτε.

Οι Ενοπλες Δυνάμεις της χώρας δεν έχουν καμιά δουλειά εκτός συνόρων στο όνομα των δήθεν «συμμαχικών υποχρεώσεων». Έχουν καθήκον να υπερασπίζονται τα σύνορα, την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας, τα κυριαρχικά δικαιώματά μας.

Το ζήτημα είναι πολιτικό, απαιτεί στροφή στις συνειδήσεις των εργατικών - λαϊκών δυνάμεων, για να δυναμώσει η πάλη για αποδέσμευση από τις διάφορες ιμπεριαλιστικές ενώσεις, το ΝΑΤΟ και την ΕΕ με τον λαό πραγματικά στο τιμόνι της εξουσίας.

Ο πόλεμος, που διεξάγει ο ιμπεριαλισμός και προκαλούν οι ανταγωνισμοί ανάμεσα σε ιμπεριαλιστικά κέντρα και συμμαχίες για το μοίρασμα αγορών, εδαφών πλουτοπαραγωγικών πηγών, για την πρωτοκαθεδρία στο ιμπεριαλιστικό σύστημα είναι πόλεμος άδικος, βάρβαρος με θύματα τους λαούς και στους «νικητές» και στους «ηττημένους».

Δίκαιος είναι ο πολύμορφος αγώνας των λαών κατά της ιμπεριαλιστικής περικύκλωσης και εισβολής κατά της συμμετοχής των παιδιών του λαού στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

Δίκαιος είναι ο αγώνας των λαών για την υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας, κατά της ξενικής κατοχής. Δίκαιος είναι ο πολύμορφος αγώνας για τις ανάγκες και τα δικαιώματα των λαών, στον δρόμο της ανατροπής της αστικής εξουσίας, για μια νέα σοσιαλιστική κοινωνία.

Αυτός είναι ο δρόμος, για να μπει τέλος στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, στην καπιταλιστική εκμετάλλευση και βαρβαρότητα, για τη συναδέλφωση των λαών.

Αυτός είναι ο δρόμος που φωτίζει την πραγματική προοπτική, για να μπορούν οι λαοί να ζήσουν με ειρήνη, ασφάλεια, αδερφοσύνη και τις αμοιβαία επωφελείς σχέσεις, όπως έζησαν οι λαοί της Ρωσίας και της Ουκρανίας για δεκαετίες, όταν οι ίδιοι βρίσκονταν στο τιμόνι της εξουσίας, είχαν στα χέρια τους τον πλούτο που παρήγαγαν, οικοδομούσαν μια καινούργια σοσιαλιστική κοινωνία.

Αυτή είναι η σωστή πλευρά της Ιστορίας για τον ελληνικό λαό, για τους λαούς όλου του κόσμου!

Σε αυτόν τον αγώνα, το ΚΚΕ δίνει όλες του τις δυνάμεις, ώστε ο ελληνικός λαός και οι άλλοι λαοί να αγωνιστούν ενάντια στον εθνικισμό και τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες των αστικών τάξεων, για να δυναμώσει η κοινή πάλη των εργαζομένων, να ξεμπερδέψουν τελικά με το σύστημα που γεννά μόνο φτώχεια, εκμετάλλευση και πολέμους.

Η ΚΕ του ΚΚΕ

9/3/2022





"Ο γοητός τους σκοτώνει
ότι άφνει όφλο η έρήνη τους"
199, 1999



ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΜΑΡΤΗΣ 2022

ATEXNOS ^{atexnos.gr}

UKRAINE LIVE

όλες οι εξελίξεις λεπτό προς λεπτό